

ଦୀପକ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଜେ.ଏଲ. କପୁର, କେ.ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ରଘୁବର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଗୃହ ଟିକସ - ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅତୀତକାଳୀନ ଦଖଲ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦଖଲ କି ନୁହେଁ -  
କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ, 1924 (1924 ର 20), ଧାରା 65, 84 (2), 99 (2) - କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ (ଗୃହ  
ଆବାସ) ଅଧିନିୟମ, 1923 (1923 ର 6), ଧାରା 5, 6, 7, 11, 12 ।

ଅମ୍ବାଲା କ୍ୟାଣ୍ଟ., ବ୍ୟାଙ୍କ ରୋଡର ସଂଖ୍ୟା 127-B ବଙ୍ଗଳାର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ତୁଚ୍ଛ ଭିତ୍ତିକ  
ପଦ୍ଧତିରେ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ସାମରିକ ଅଧିକାରୀ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ବାସଭବନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।  
ଅମ୍ବାଲା କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡର ଆକଳନ କମିଟି ଗୃହ-ଟିକସର ଆକଳନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆକଳନ ତାଲିକା  
ଉପରେ ମୂଳତଃ ଆକଳନ କମିଟି ଗଠନ କରିଥିବା ଚାରି ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥିଲେ ଏବଂ  
କିଛି ଦିନ ପରେ ଚତୁର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନଟିର ଶୁଣାଣି କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହକୁ  
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ, 1924 ର ଧାରା 84 (2) ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର  
ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ହେଲା :-

(1) ଜଣେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାର  
ବ୍ୟବହାରକାରୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ କି ?

(2) ଅଧିନିୟମ VI/1923 ଅନୁଯାୟୀ ବଙ୍ଗଳାର ଅଧିକୃତ ଅଂଶକୁ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ  
ଦଖଲରେ ରଖିବା କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ, 1924 ର ଧାରା 99 (2) (f) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର  
ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହାର ଦଖଲ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ କି ?

(3) କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ, 1924 ର ଧାରା 96 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ  
ବର୍ତ୍ତମାନର ରୂପରେ ଆକଳନ ତାଲିକାର ପ୍ରମାଣୀକରଣ ବୈଧ କି ନୁହେଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ତୃତୀୟଟିର ଉତ୍ତର ନକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ  
ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦଖଲ କରିବା  
ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦଖଲ କରିବା ସହିତ  
ସମାନ ଏବଂ ପ୍ରମାଣୀକରଣ ବୈଧ ଥିଲା । ତୃତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ  
କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ଼ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଆଧାରରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ  
ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲା ।

## 1 S. C. R. ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାତାପି ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ସେଠାରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁଠାରେ ଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ବ୍ୟକ୍ତି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୋଠାରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ସେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକୃତରେ ଦଖଲରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 538/1960 ।

ଦେଖାନୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ସଂଖ୍ୟା 2/1956 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 3 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1958 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚଉପଠୁ ବି. ସେନ, ଡି. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ପି.ଡି. ମେନନ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ ।

1962 ଏପ୍ରିଲ 3 । ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଦାସ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରଗଲା -

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଦାସ

ଅମ୍ଭାଲା କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡର ମୂଲ୍ୟାୟନ କମିଟି ଦ୍ଵାରା ବଙ୍ଗଳା ସଂଖ୍ୟା 127-B, ବ୍ୟାଙ୍କ ରୋଡ୍, ଅମ୍ଭାଲା କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟର ଗୃହ ଟିକସ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନରେ, କରଦାତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା, ଯାହା ଉପରେ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ, 1924 ର ଧାରା 84 (2) ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜାବ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେଇଥିଲେ ।

ସ୍ଵୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ବଙ୍ଗଳାର ଅଧିକାରୀ ଡାକ୍ତର କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ (ଗୃହ ଆବାସ) ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା VI/1923ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁଚ୍ଛ ଭିତ୍ତିକ ପଟ୍ଟାରେ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ କିଛି ସାମରିକ ଅଧିକାରୀ ନିଜ ବାସଭବନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ତାଲିକାରେ ମୂଳତଃ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କମିଟି ଗଠନ କରିଥିବା ଚାରି ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନିଜଣ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ଦିନ ପରେ ଚତୁର୍ଥ ସଦସ୍ୟ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥିଲେ । ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିରେ ଏହିସବୁ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା' ପରେ ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଏହିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ :--

1. ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଜଣେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ କରିବାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାରକାରୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ କି ?

2. ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 6/1923 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକୃତ ହୋଇଥିବା ବଙ୍ଗଳାର ଅଂଶର ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦଖଲ, କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ, 1924 ର ଧାରା 99 (2) (6) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦଖଲ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ କି?

## ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [1963]

3. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆକଳନ ତାଲିକାର ପ୍ରମାଣୀକରଣ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ,  
1924 ର ଧାରା 69 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧ କି ?

1962

କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ

ବୋର୍ଡ ଅମ୍ବୁଲା

କ୍ୟାଣ୍ଟ ବନାମ

ଦୀପକ ପ୍ରକାଶ

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଦାସ

ଧାରା 84 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିଜର ମତ ରଖିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରୀ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ମତରେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଦଖଲ କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଏହା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଧିକୃତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ତାଲିକାର ପ୍ରମାଣୀକରଣ ବୈଧ ଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ତୃତୀୟଟିର ଉତ୍ତର ନକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତାମତ ହେଉଛି ଯେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ଏବଂ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 99 (2) (f) ର ଅର୍ଥରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦଖଲ ସହିତ ସମାନ ଏବଂ ପ୍ରମାଣୀକରଣ ମଧ୍ୟ ବୈଧ ଥିଲା ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଆଧାରରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ କରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ସେନ୍ ଆମକୁ ଆଇନର ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବୁଝାଇଥିଲେ । ବିବାଦରେ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ (ଗୃହ ଆବାସ) ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା VI/1923 ଅନୁଯାୟୀ ଗୃହ ବଣ୍ଟନ ଯୋଜନା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୃହକୁ ଅଧିନିୟମରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଜରେ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ଧାରା 6 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ (a) ଯେଉଁଠାରେ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଜଣେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟରେ ଏକ ସାମରିକ ମେସର ସଭାପତି କ୍ଷେତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଆବେଦନ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଘରୋଇ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ଵାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଆବାସିକ ସୁବିଧା ପାଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ସରକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କିମ୍ବା (b) ତଦନ୍ତ ପରେ ଯଦି ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟରେ ଘରୋଇ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ଵାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଭଡା ହାରରେ ଘରର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଯୋଗାଣ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ, ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଯେକୌଣସି ଘରର ମାଲିକଙ୍କୁ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପଠାଇ ପାରିବେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେହୁଏ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଘରର ଯାଞ୍ଚ, ମାପ ଏବଂ ସର୍ବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଏହା ପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଘରଟି ଜଣେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଏକ ସାମରିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମିଳିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଦଖଲ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ, ତେବେ ସେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ମାଲିକଙ୍କୁ ଘରର ଲିଜ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଦେବାକୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କୁ ଘର ଖାଲି କରିବାକୁ ଏବଂ ମାଲିକଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ମାରାମତି କରିବାକୁ

କହିପାରିବେ । ଏହି ଧାରାରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ତୁଳି ଭିତ୍ତିକ ପଟା ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଯଥେଷ୍ଟ ମରାମତି ଅବସ୍ଥାରେ ଘରଟି ମାଲିକଙ୍କୁ ପୁନଃ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯିବ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସିଘର ଖାଲି ଅଛି, ତେବେ ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ମାଲିକଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରୀ ହେବାର 21 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସେହି ଘରର ମାଲିକାନା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଘରେ କେହି ରହୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଧାରା 7 ଅଧୀନରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି ହେବାର 30 ଦିନରୁ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଘର ଖାଲି କରିବାକୁ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଧାରା 12 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଯଦି ମାଲିକ ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁସରଣରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଘରର ଅଧିକାର ନଦିଅନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନର ଦଖଲକାରୀ ଏପରି ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଅନୁସରଣରେ ଘର ଖାଲି ନକରନ୍ତି, ତେବେ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଘର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଘରର ସମର୍ପଣକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର କେତେକ ପ୍ରାବଧାନର ସାରାଂଶରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଧାରା 6 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯିବା ପରେ ଯାହା ଘଟେ ତାହା ହେଉଛି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଘରଟି କମାଣ୍ଡିଂ ଅଫିସରଙ୍କ ଅଧୀନକୁ ଚାଲିଯାଏ । ଏହା ପରେ ଘର ସହିତ କ'ଣ କରାଯିବ ସେ ବିଷୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ।

ଏବେ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ, 1924ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆସିବା, ଆମକୁ ପ୍ରଥମେ ଧାରା 65 ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଏହିଭଳି ବାକ୍ୟରେ ଅଛି : -

“65. ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗୁ କରୁଥିବା ଅଧିସୂଚନାରେ ଅନ୍ୟଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ନହୋଇଛି, କୋଠା କିମ୍ବା ଜମି କିମ୍ବା ଉଭୟର ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟିକସ ପ୍ରାଥମିକ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ଦଖଲକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ଯାହା ଉପରେ ଏହି ଟିକସ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ଯଦି ସେ କୋଠା କିମ୍ବା ଜମିର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି କିମ୍ବା ଏକ କୋଠା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲିଜରେ ରଖୁଛନ୍ତି ଯାହା ସରକାର କିମ୍ବା ବୋର୍ଡ ତରଫରୁ କିମ୍ବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତରଫରୁ କିମ୍ବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ କୋଠା ଲିଜରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

2. ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଟିକସ ମୁଖ୍ୟତଃ ନିମ୍ନମତେ ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ ହେବ, ଯଥା :--

(a) ଯଦି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଲିଜରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଲିଜଧାରୀଙ୍କ ଉପରେ;

(b) ଯଦି ସମ୍ପତ୍ତି ସବ-ଲିଜରେ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଉପରିସ୍ଥ ଲିଜଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ;

(c) ଯଦି ସମ୍ପତ୍ତିର ଭଡା ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଯାହାଙ୍କ ଭଡା ଦେବାର ଅଧିକାର ରହିଛି ।

## ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [1963]

1962

କ୍ୟାବିନେଟ୍ ବୋର୍ଡ଼

ଅମ୍ବୁଲା କ୍ୟାବ୍.

ବନାମ

ଦୀପକ ପ୍ରକାଶ

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଦାସ

3. ଏହି ଟିକସ ବାବଦକୁ ପ୍ରାଥମିକ ଭାବେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ବକେୟା ରାଶି ଆଦାୟ ନହେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁ କୋଠା କିମ୍ବା ଜମିର କୌଣସି ଅଂଶର ଟିକସ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେହି ଅଂଶର ଦଖଲକାରୀଙ୍କଠାରୁ ସେହି ସମଗ୍ର ରାଶି ସହିତ ସମାନ ଅନୁପାତରେ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହା ସେହି ଦଖଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେବାକୁ ଥିବା ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ା ଉକ୍ତ ସମଗ୍ର କୋଠା କିମ୍ବା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ମୋଟ ଭଡ଼ା ସହିତ ସମାନ ଅନୁପାତରେ ଦିଆଯିବ, କିମ୍ବା ଯଦି ପ୍ରାମାଣିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ତାଲିକାରେ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖ ଥାଏ, ତେବେ ଏହାର ଭଡ଼ା ମୂଲ୍ୟର ମୋଟ ପରିମାଣ ଦିଆଯିବ ।

4. ଜଣେ ଦଖଲକାରୀ ଯିଏ ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦେୟ ପୈଠ କରନ୍ତି, ଯାହା ପାଇଁ ସେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ନୁହଁନ୍ତି, ଏହାର ବିପରୀତରେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଦେୟ ପାଇଁ ପ୍ରାଥମିକ ଭାବରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, ଏବଂ ଯଦି ସେପରି ହକଦାର, ଏହିପରି ଦେୟ ପରିମାଣକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ସମୟ ସମୟରେ ଦିଆଯାଉଥିବା କୌଣସି ଭଡ଼ା ପରିମାଣରୁ କାଟିପାରିବେ ।"

ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବାର ଅଧିକାର ଧାରା 60 ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଧାରା 99 (2) ରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଟିକସ ଛାଡ଼ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଏହା ଏହି ବାକ୍ୟରେ ଲେଖା ହୋଇଛି : -

"ବୋର୍ଡ଼ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେବାର ମୂଲ୍ୟକୁ ଭରଣା କରିବା ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଟିକସ ବ୍ୟତୀତ ନିମ୍ନଲିଖିତ କୋଠା ଏବଂ ଜମି ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଯେକୌଣସି ଟିକସରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ, ଯଥା -

(a) ସର୍ବସାଧାରଣ କର୍ମଶାଳା ପାଇଁ ପୃଥକ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନଥିବା ସ୍ଥାନ;

(b) ଶିକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା କୋଠା ଏବଂ ସର୍ବସାଧାରଣ ପାଠାଗାର, ଖେଳ ପଡ଼ିଆ ଏବଂ ଧର୍ମଶାଳା ଯାହା ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ଅଛି ଏବଂ ଯେଉଁଥିରୁ କୌଣସି ଆୟ ହେଉନାହିଁ;

(c) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଦାନରେ ପରିଚାଳିତ ଡାକ୍ତରଖାନା ଏବଂ ଔଷଧ ଦୋକାନ;

(d) ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ସରକାର କିମ୍ବା ବୋର୍ଡ଼ର ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇନଥିବା କ୍ଳଳନ ଏବଂ ସମାଧି ସ୍ଥଳ;

(e) ଏକ ବୋର୍ଡ଼ରେ ନ୍ୟସ୍ତ କୋଠା କିମ୍ବା ଜମି; ଏବଂ

(f) ସରକାରୀ ସେବା ପାଇଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ କିମ୍ବା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି କୋଠା କିମ୍ବା ଜମି, ଯାହା ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଟିକସ ବୋର୍ଡ଼ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେବାର ମୂଲ୍ୟକୁ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଛ କରିବା ପାଇଁ ଲାଗୁ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସମ୍ପତ୍ତି ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (f) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ଅଧୀନରେ ଆସେ, ତେବେ ଏହା ଛାଡ଼ି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବ । ତେବେ ଆମେ ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (e) କୁ ନେଇ ଚିହ୍ନିତ ନାହିଁ, କାରଣ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଅବ୍ୟାହତର ଏକମାତ୍ର ଦାବି ହେଉଛି ଏହା ଖଣ୍ଡ (f) ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏହି ଦାବି ଯଥାର୍ଥ କି ନୁହେଁ ।

ଆମ ପାଇଁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଖଣ୍ଡ (f) ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ କୋଠା କିମ୍ବା ଜମି ଦୁଇଟି ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଥମତଃ, ଏହା ଜନସେବା କିମ୍ବା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟତଃ, ଏହା ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିଛି । ଏହି ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗିକାଟି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା ବୋଲି ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ନେଇ ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଅଧିକ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତେବେ ଯାହା ବିବାଦୀୟ ତାହା ହେଉଛି : ଏହା କ'ଣ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିଲା ? ଆବେଦନକାରୀ, କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ଼ ତରଫରୁ, ଶ୍ରୀ ସେନ୍ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଆବେଦନରେ ଆମେ ଯେଉଁ କୋଠାର ଅଂଶ ବିଷୟରେ ଚିହ୍ନିତ, ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ଦଖଲ ସରକାରଙ୍କ ଦଖଲ ନୁହେଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଯଦିଓ ଏହା ଜଣା ଅଛି ଯେ କୋଠାର ଏହି ଅଂଶ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ (ଗୃହ ଆବାସ) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁଚ୍ଛ ଭିତ୍ତିକ ପଟ୍ଟାରେ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦଖଲ ସରକାରଙ୍କ ଉପ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ଥିଲା । ଶ୍ରୀ ସେନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଏହି ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥିଲା ଯେ ସରକାର କୋଠାର ଏହି ଅଂଶର ଲିଜଧାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଜଣେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏଥିରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଆମକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ହେଉଛି ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏପରି ଦଖଲ ଉପରେ କୋଠାଟି ଲିଜଧାରୀ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିବ କି ନାହିଁ ।

ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଧାରା 65 (1) ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାସ୍ତବିକ ଅଧିଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ କହିଥାଏ ଏବଂ ଯଦି ସେ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲକାରୀ, ତେବେ ଟିକସକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ମାଲିକଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ କରିଥାଏ, ଧାରା 99 (2)ରେ "କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦଖଲରେ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ "କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲରେ" ନୁହେଁ । ତଥାପି, ଶ୍ରୀ ସେନ୍ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ "ଦଖଲ" ଶବ୍ଦକୁ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଯଦିଓ ଏହା ଠିକ୍ ହୋଇପାରେ, ଆମେ

1962  
କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ଼  
ଅମ୍ବାଲା କ୍ୟାଣ୍ଟ.  
ବନାମ  
ଦୀପକ ପ୍ରକାଶ  
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଦାସ

## ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [1963]

1962

କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ଼

ଅମ୍ବୁଲା କ୍ୟାଣ୍ଟ.

ବନାମ

ଦୀପକ ପ୍ରକାଶ

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଦାସ

ଏହା ସହ ସହମତ ହେବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଯେତେବେଳେ ଲିଜ କାରଣରୁ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ପାଇଁ ହକଦାର ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଏହାକୁ ଦଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଅନୁମତି ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲରେ ରହିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ଯଦି କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଲିଜ ପାଇବା ପରେ ଏହାକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଲିଜ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ନିଜେ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲର ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ଉପ-ଲିଜଧାରୀଙ୍କୁ ଦଖଲରେ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ସରକାର ଆଉ ଦଖଲରେ ନାହାଁନ୍ତି ।

ଯଦି ସରକାର ଲିଜ ନେବା ପରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆସି ସେଠାରେ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଅନୁମତି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ନିଜେ ଅଧିକାରକୁ ଆସିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ।

ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନୁମତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ କୋଠାରେ ରହୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାବିବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମେ ଦେଖିପାରୁନାହୁଁ, ତଥାପି ଏହାକୁ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଯଦି ଏହା ଏପରି ଥିଲା, ତେବେ ସାମରିକ ଅଧିକାରୀ ମାସ ମାସ ଧରି ବାହାରେ ରହିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀମାନେ ରହୁଥିବା ହେତୁ ଏହି କୋଠାଟି ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଯୌକ୍ତିକ । ଆମ ମତରେ, ଯେଉଁଠାରେ ହକଦାରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୋଠାରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସେହି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକୃତ ଦଖଲରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

ତଦନୁସାରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ କୋଠାଟି ସାମରିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କୁ ଏଥିରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ତେଣୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ୍ ଥିଲା । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନଥିଲେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

### ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭୋକ୍ତାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।